

REGLUR

um hreindýraveiðar á Austurlandi 1977.

1. gr.

Heimilt skal að veiða allt að 1510 hreindýr í Múlasýslum og Austur-Skaftafells-sýslu á tímabilinu 1. ágúst til 15. september árið 1977. Þó getur ráðuneytið leyft veiðar á öðrum árstíma, ef sérstakar ástæður mæla með, að höfðu samráði við hreindýraeftirlitsmenn sem hlut eiga að máli.

2. gr.

Tala þeirra dýra, sem veidd verða samkvæmt 1. gr., skiptist þannig milli eftirgreindra hreppa:

1. Vopnafjarðarhreppur	35	hreindýr
2. Fljótaldalshreppur	165	—
3. Jökuldalshreppur	165	—
4. Fellahreppur	105	—
5. Tunguhreppur	105	—
6. Hlíðarhreppur	40	—
7. Hjaltastaðahreppur	45	—
8. Borgarfjarðarhreppur	25	—
9. Seyðisfjarðarhreppur	20	—
10. Seyðisfjörður	20	—
11. Skriðdalshreppur	95	—
12. Vallahreppur	120	—
13. Egilsstaðahreppur	45	—
14. Eiðahreppur	60	—
15. Mjóafjarðarhreppur	20	—
16. Norðfjarðarhreppur	20	—
17. Helgustaðahreppur	25	—
18. Eskifjörður	20	—
19. Reyðarfjarðarhreppur	45	—
20. Fáskrúðsfjarðarhreppur	20	—
21. Búðahreppur	20	—
22. Stöðvarhreppur	20	—
23. Breiðdalshreppur	65	—
24. Beruneshreppur	45	—
25. Búlandshreppur	20	—
26. Geithellahreppur	45	—
27. Bæjarhreppur	40	—
28. Nesjahreppur	40	—
29. Hafnarhreppur	20	—
	1510	hreindýr

3. gr.

Auk þeirra hreindýra, sem skiptast samkvæmt framansögðu, getur ráðuneytið leyft veiði nokkurra dýra í viðbót ef henta þykir, m. a. handa söfnum, til vísindalegra rannsókna o. fl., og koma þau dýr eigi til skipta. Veiðin fari fram undir eftirliti hreindýraeftirlitsmanns, sbr. 5. gr.

4. gr.

Andvirði felldra hreindýra greiðist í reikning hlutaðeigandi sveitarsjóðs samkvæmt hlutfalli í 2. gr. en hver hreppsnefnd (bæjarstjórn) skiptir fénu innan síns svæðis. Skál hreppsnefnd fyrst og fremst láta þá bændur, sem fyrir mestum ágangi verða af hreindýrum á beitolönd sín, njóta arðs af veiðunum en síðan sveitarsjóð, enda greiði hann þóknun þeim mönnum sem eru hreindýraeftirlitsmanni til aðstoðar við veiðarnar, sbr. 5. gr. Heimilt er þó að þeir fái í sinn hlut hreindýraafurðir í stað greiðslu.

Ekki er heimilt að selja veiðileyfi.

5. gr.

Einn hreindýraeftirlitsmaður skal vera í hverjum þeirra hreppa og kaupstaða sem nefndir eru í 2. gr. Skál hann ráðinn af menntamálaráðuneytinu að fengnum tillögum hlutaðeigandi hreppsnefndar og að höfðu samráði við sýslumann. Ráðuneytið ákveður og greiðir fasta þóknun hans fyrir starfið.

Hreindýraeftirlitsmenn ráðuneytisins framkvæma ásamt aðstoðarmönnum, sem þeir velja, þá fækkun hreindýra sem ákveðin er.

Aðalumsjón með hreindýrunum annast sá eftirlitsmaður sem ráðinn er fyrir Fljótsdalshrepp og hefur hann einnig umsjón með störfum hinna eftirlitsmannanna.

6. gr.

Þeir einir mega annast fækkun hreindýra sem til þess hafa næga skotfimi og kunnáttu í meðferð skotvopna að dómi hlutaðeigandi lögreglustjóra. Gætt skal þess að þeir fullnægi ákvæðum laga um leyfi til að eiga og nota skotvopn, sbr. lög nr. 46/1977. Aðalhreindýraeftirlitsmaður ákveður hvaða tegund og stærð skotvopns (riffils) skuli nota. Eigi er þó leyfilegt að nota minni stærð riffils en cal. 243.

7. gr.

Hreindýraeftirlitsmenn skulu gæta þess vandlega að hreindýr séu ekki veidd á þeim slóðum þar sem þau eru að nema ný lönd og talið er æskilegt að þau hagnest heldur þar sem ætlunin er að bægja þeim frá.

8. gr.

Hreindýraeftirlitsmenn skulu sjá um að veidd séu þau dýr sem minnstur skaði er að fyrir eðlilegan viðgang hjarðarinnar. Þeir skulu senda ráðuneytinu skýrslu um veiðarnar strax að veiðitíma loknum.

9. gr.

Athygli er vakin á að skv. lögum nr. 30/1966 um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum er óheimilt að hafa hreindýrakjöt til sölu nema það hafi verið skoðað og metið af dýralækni.

10. gr.

Brot á reglum þessum, sem settar eru skv. lögum nr. 72/1954 um breyting á lögum nr. 28/1940 um friðun hreindýra og eftirlit með þeim, varðar allt að 50 000 kr. sekt.

Reglur þessar öðlast þegar gildi og falla jafnframt úr gildi reglur nr. 299/1976 um hreindýraveiðar á Austurlandi 1976.

Menntamálaráðuneytið, 24. júní 1977.

Vilhjálmur Hjálmarsson.

Birgir Thorlacius.